

Forslag

til

Lov om ændringer i beværterloven.

Fremsat den 27. november 1962 af *handelsministeren*.

§ 1.

I beværterloven, lov nr. 207 af 7. juni 1958, foretages følgende ændringer:

1. I § 1 indsættes som nyt *stk. 9 og 10*:

„*Stk. 9.* Indehavere af adkomst på beværter- eller gæstgivernæring må ikke uden tilladelse fra handelsministeren modtage lån, herunder lån af inventar, indskud eller usædvanlig kredit fra nogen, som fremstiller eller forhandler drikkevarer. Uden tilladelse fra handelsministeren må sådanne adkomsthavere ej heller påtage sig forpligtelser, for hvis opfyldelse der stilles sikkerhed af nogen, som fremstiller eller forhandler drikkevarer.

Stk. 10. Bestemmelserne i *stk. 9* finder ikke anvendelse med hensyn til lån, indskud eller sikkerhedsstillelse ydet af finansieringsinstitutter, hvis vedtægter sikrer en sådan uafhængighed af leverandører af drikkevarer, at de i henhold til nærværende bestemmelse har kunnet opnå handelsministerens godkendelse.“

2. I § 2, *stk. 1*, indsættes som nyt nr. 6:

„at han ikke har modtaget ydelser eller påtaget sig forpligtelser som nævnt i § 1, *stk. 9*.“

3. I § 3, *stk. 1*, 1. *punktum*, ændres „§ 2“ til „§ 2, *stk. 1*, nr. 1—5 og *stk. 2*“.

4. Efter § 3, *stk. 1*, indsættes som *stk. 2*:

„*Stk. 2.* Efter den 1. april 1963 kan adkomst på beværter- eller gæstgivernæring uden tilladelse fra handelsministeren kun meddeles selskaber af den i *stk. 1* nævnte art, når disses vedtægter indeholder bestemmelser om, at aktier (andelsbeviser)

ikke kan udstedes eller overdrages til nogen, der fremstiller eller forhandler drikkevarer, at alle aktier (andelsbeviser) skal lyde på og noteres på navn, og at der til overdragelse kræves samtykke fra bestyrelsen. Adkomst kan først udfærdiges, når det på dertil af handelsministeren foreskrevet måde godtgøres, at selskabet ikke har modtaget ydelser eller indgået forpligtelser som nævnt i § 1, *stk. 9*.“

5. I § 3, *stk. 2*, (nyt *stk. 3*) ændres „de opstillede betingelser“ til „de i § 2, *stk. 1*, nr. 1—5 og *stk. 2* opstillede betingelser“.

6. I § 4, *stk. 4*, ændres „*stk. 7*“ til „*stk. 9*“.

7. I § 4, *stk. 6*, ændres „§ 2“ til „§ 2, *stk. 1*, nr. 1—5 og *stk. 2*“.

8. Efter § 4, *stk. 6*, indsættes som *stk. 7 og 8*:

„*Stk. 7.* Er der spørgsmål om fornyelse af bevillinger udfærdiget før 1. april 1963 til de i § 3 nævnte selskaber m. v., og tilhører nogen del af selskabets aktiekapital m. v. nogen, der fremstiller eller forhandler drikkevarer, afgør handelsministeren, om forholdet skal være til hinder for, at bevillingen fornyes.

Stk. 8. Har en bevillingshaver modtaget ydelser eller påtaget sig forpligtelser i strid med § 1, *stk. 9*, afgør handelsministeren, om forholdet skal være til hinder for, at bevillingen fornyes.“

9. § 11, *stk. 1, 2. punktum*, affattes således:

„I ganske særlige tilfælde kan handelsministeren efter indhentet erklæring fra den

Handelsmin. j. nr. 276:3-1961.

lokale bevillingsmyndighed, jfr. kap. II og III, og vedkommende kommunalbestyrelse, i København magistraten, give tilladelse til, at beværter- og gæstgavernæring med ret til udskænkning af stærke drikke drives i forbindelse også med anden næring.“

10. § 34, stk. 5, ophæves og i stedet indsættes:
„Stk. 5. Er overtrædelsen begået af et aktieselskab, andelsselskab eller lignende,

kan bødeansvar pålægges virksomheden som sådan.“

11. I § 39, stk. 3, 1. punktum, ændres „§ 2, stk. 1, nr. 2 og 4“ til „§ 2, stk. 1, nr. 2, 4 og 6.“

§ 2.

Denne lov træder i kraft den 1. april 1963.

Bemærkninger til lovforslaget.

Lovforslaget fremsattes i folketingssamlingen 1961-62 (folketingets forhandlinger sp. 3749, jfr. tillæg A., sp. 1691) og blev efter at have været underkastet første behandling (folketingets forhandlinger sp. 4382) henvist til behandling i et udvalg, der imidlertid ikke nåede at afslutte sit arbejde inden folketingssamlingens slutning.

Årsagen til udsættelsen var den, at man fandt, det ville være af afgørende betydning for en gennemførelse af lovforslaget, om der kunne tilvejebringes mulighed for en anden form for finansiering af restaurationsvirksomheder end den, lovforslaget tog sigte på at forhindre.

De interesserede kredse har i den mellemliggende tid forhandlet om oprettelse af et selvstændigt finansieringsinstitut for restaurationserhvervet. Der er dog endnu ikke skabt fuld klarhed over, hvor stor en kapital, der vil kunne tilvejebringes ad denne vej. Heller ikke foreligger der endelig klarhed over bestyrelsens sammensætning.

Princippet for tilvejebringelse af finansieringsinstituttets økonomiske grundlag er imidlertid så vidt afklaret, at handelsministeriet har kunnet tiltræde, at iværksættelsen af sådanne lånemuligheder ikke skulle være stridende mod de hensyn,

som ligger bag det foreliggende lovforslag. Når sikkerhed for uafhængighed af leverandørkapitalen er tilvejebragt, vil et institut som det påtænkte kunne opnå ministeriets godkendelse. Den i forslagens § 1, nr. 1, 2. stk. (beværterlovens § 1, stk. 10), foretagne tilføjelse tager sigte på at tilvejebringe mulighed for oprettelse af låneinstitutter af den omhandlede art.

Herudover er også bestemmelsen i § 1, nr. 9, ny i forhold til det tidligere lovforslag. Bestemmelsen går ud på at lempe betingelserne for opnåelse af dispensation til forening af næring som beværter og gæstgiver med ret til udskænkning af stærke drikke med anden næring. Ved at lempe de hidtil ret stramme betingelser i beværterlovens § 11 for opnåelse af sådan dispensation imødekommer man ønsket om en lettelse af finansieringsmulighederne for beværtere. Forslaget rejstes allerede under udvalgsbehandlingen af det tidligere lovforslag, hvor der var almindelig tilslutning til tanken.

De øvrige ændringer i forhold til det i samlingen 1961-62 fremsatte lovforslag er af redaktionel art. Med hensyn til begrundelsen for lovforslaget og dettes enkelte bestemmelser henvises derfor til bemærkningerne til det tidligere fremsatte forslag.